

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЕСТРАДНО-ДЖАЗОВОГО ВОКАЛУ В УМОВАХ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕСВИХ ЗАКЛАДІВ

(Лагута А., студентка магістратури МДПУ імені Богдана Хмельницького.
Наук. кер. Стотика О.В., канд..пед.н., доцент МДПУ імені Богдана Хмельницького,
м.Мелітополь, Україна)

В сучасних умовах набули широкої популярності заняття естрадним вокалом в рамках дозвіллевої діяльності. Майданчиками для формування навичок естрадного вокалу у молоді виступають культурно-дозвіллієві установи і центри додаткової освіти в сфері культури і мистецтва. На відміну від роботи або навчання, відвідування молоддю культурно-дозвіллієвих закладів відбувається на добровільній основі і мотивовано виключно інтересом, а також отриманням задоволення в процесі освітньої та творчої діяльності

На відміну від студентів музичних коледжів та інститутів, які навчаються вокальному мистецтву професійно, молоді люди, які відвідують культурно-дозвіллієві установи, як правило, не мають початкової музичної підготовки, необхідної для навчання співу по «традиційним» вокальним методикам. Поряд з цим процес формування вокальних навичок за допомогою традиційних методик тісно пов'язаний із зануренням в роботу голосового апарату і окремих його частин. Для учнів вокального мистецтва професійно подібна практика є нормою. В умовах занять естрадним вокалом на базі культурно-дозвіллієвих закладів подібна робота перетворюється для учнів в «рутинну»: виникає ситуація, при якій молоді люди не завжди розуміють поставлених перед ними вокально-технічних завдань, часто не бачать кінцевої мети свого навчання. В результаті саме вокальне виконавство починає представлятися початківцям чимось дуже складним і практично недосяжним, а «процес заради процесу» сприяє поступової втрати інтересу до занять співом.

Одночасно з цим більшість молодих людей, які навчаються естрадному вокалу в культурно-дозвіллієвих закладах, бажають оволодіти співочою технікою, характерною для виконання музики певних стилів (джаз, поп, рок і т.п.). Однак сучасні дослідження, присвячені методам виховання співочого голосу, як правило, трактують відмінності режимів звукоутворення, характерних для виконання джазової, поп і рок музики як варіативність манер, не враховуючи їх особливості співочої техніки.

Проведений аналіз досліджень дозволив зробити висновок про те, що теоретичні та методичні положення, спрямовані на формування навичок естрадного вокалу у молодих людей без початкової музичної підготовки слабо відпрацьовані. Одночасно з цим практично відсутні дослідження, присвячені методам формування в учнів естрадному співу режимів звукоутворення, характерних для виконання вокальної музики різних стилів (джаз, поп, рок і т.п.).

Вищезначене дозволило сформулювати наукову проблему дослідження: які умови, структура, зміст і продуктивність процесу формування навичок естрадного вокалу у молоді в культурно-дозвіллієвих закладах.

Специфіка процесу формування навичок естрадного вокалу у молоді в культурно-дозвіллевих закладах полягає в незнанні учнями нотної грамоти, а також спеціальних термінів і понять, що використовуються педагогами в процесі постановки голосу за традиційними методиками. Ця обставина зумовило необхідність розробки методики формування навичок естрадного вокалу, адаптованої для роботи з молодими людьми без початкової музичної підготовки. Розроблена методика включає в себе комплекс вправ по формуванню базових прийомів і способів співу (режимів звукоутворення), характерних для виконання естрадної вокальної музики різних стилів.

Література

1. Ригтз Сэт Голос: пойте как звёзды/ Сэт Ригтз. – Спб.: Питер, 2015. – 128 с.